

Kyselina siřičitá H₂SO₃

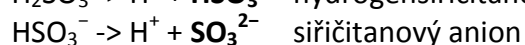
- je bezbarvá, středně silná kyselina
- existuje pouze v roztocích (H₂O)

Příprava – reakcí (rozpuštěním) SO₂ s H₂O

- vzniklý roztok je mírně kyselý
- molekuly kyseliny siřičité jsou v něm v nepatrném množství
- většina SO₂ zůstává v tzv. hydratované formě: SO₂.nH₂O
- reakce je vratná => zahříváním roztoku kyseliny se opět uvolňuje SO₂

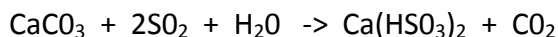
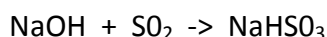
Kyselina siřičitá disociuje (štěpí se na ionty) ve dvou stupních:

Kyselina siřičitá **tvoří dvě řady solí**:

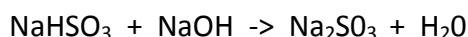
a) hydrogensířičitany

se připravují zaváděním SO₂ do vodného roztoku nebo suspenze hydroxidů, případně uhličitanů

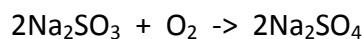
b) sířičitany alkalických kovů

se připravují reakcí hydrogensířičitanů s ekvivalentním množstvím hydroxidu.

Redukční vlastnosti (sířičitany i hydrogensířičitany)

- sířičitany se na vzduchu a zejména v roztocích snadno oxidují na sírany (již při pokojových teplotách) => použití jako **redukční činidla**

Zástupci:

- hydrogensířičitan vápenatý Ca(HSO₃)₂
- používá se při získávání celulózy ze dřeva

- sířičitan sodný Na₂SO₃
- používá k odstraňování chloru v papírenském a textilním průmyslu
- je základní součástí fotografických vývojek